

Poruka pape Franje za korizmu 2019. godine

"Doista, stvorenje sa svom ?udnjom i??ekuje ovo objavljeno sinova Bo?jih"(Rim 8, 19)

Draga bra?o i sestre,

svake godine Bog nam, po Majci Crkvi, daje »da radosno ?ekamo vazmene blagdane, pokorom ?istimo du?u, revnije se molimo i vr?imo djela ljubavi te nas primanjem svetih otajstava obdari svojim bo?anskim ?ivotom« (Predslovlje korizmeno, I). Na taj na?in mo?emo, od Uskrsa do Uskrsa, kro?iti prema dovr?etku onog spasenja koje smo ve? primili kao plod Kristovog vazmenog otajstva: »ta u nadi smo spa?eni« (Rim 8, 24). Ovo otajstvo spasenja, koje ve? djeluje u nama tijekom zemaljskog ?ivota, dinami?an je proces u koji su uklju?eni tako?er povijest i sve stvoreno. Sveti Pavao ide tako daleko da tvrdi: »stvorenje sa svom ?udnjom i??ekuje ovo objavljeno sinova Bo?jih« (Rim 8, 19). U vezi s tim ?elim ponuditi nekoliko razmi?ljanja da nas prate na na?em putu obra?enja u predstoje?oj korizmi.

1. Otkupljenje stvorenog svijeta

Proslava Vazmenog trodnevlja Kristove muke, smrti i uskrsnu?a, taj vrhunac liturgijske godine, svake nas godine poziva na put pripreve, svjesni da je na?e suobli?avanje Kristu (usp. Rim 8, 29) neprocjenjiv dar Bo?jeg milosr?a.

Ako ?ovjek ?ivi kao Bo?je dijete, ako ?ivi kao otkupljena osoba, koja dopu?ta Duhu Svetom da je vodi (usp. Rim 8, 14) i zna spoznati i provoditi u djelo Bo?ji zakon, po?ev?i od zakona upisanog u svom srcu i prirodi, on ?ini dobro tako?er svemu stvorenom sura?uju?i u njegovu otkupljenju. Zato sveti Pavao ka?e da stvorenje ima kao neku vrlo sna?nu ?elju za objavljenjem Bo?je djece; naime, da svi oni koji u?ivaju milost Isusova vazmenog otajstva do?ekaju njegove pune plodove koji ?e potpuno dozrjeti u otkupljenju samoga ljudskog tijela. Kad Kristova ljubav preobrazi ?ivote svetih u duhu, tijelu i du?i, oni daju slavu Bogu te svojom molitvom, kontemplacijom i stvarala?tvom uklju?uju i druge stvorove u tu hvalu, kao ?to to na divan na?in pokazuje ?Pjesma brata Sunca? sv. Franje Asi?kog (usp. enc. Laudato si', 87). Ali sklad nastao otkupljenjem u ovome je svijetu neprestano izlo?en prijetnji negativne mo?i grijeha i smrti.

2. Razorna mo? grijeha

Naime, kad ne ?ivimo kao djeca Bo?ja ?esto se pona?amo destruktivno prema na?im bli?njima i drugim stvorovima ? pa i prema sebi samima ? budu?i da po?injemo, vi?e ili manje svjesno, dr?ati da mo?emo s njima ?initi sve ?to nam je volja. U nama tad prevlada neumjerenost: po?injemo ?ivjeti ?ivotom kojim se kr?e granice koje na?e ljudsko stanje i sama priroda tra?e da po?tujemo i povoditi se za onim neobuzdanim ?eljama koje se u Knjizi Mudrosti pripisuju bezbo?nicima, to jest onima koji u svojim djelovanjima ne misle na Boga i nemaju budu?e nade (usp. 2, 1-11). Ako nismo trajno usmjereni prema Uskrsu, prema obzoru

uskrsnu? a kao cilju, jasno je da se na kraju po?ne nametati logika izra?ena u sloganima: ?elim sve i to odmah i ma koliko imao to mi nije dosta.

Korijen je svakoga zla, kao ?to znamo, grijeh, koji je od prvog trenutka kad se pojavio me?u ljudima prekinuo na?e zajedni?tvo s Bogom, s drugima i sa samim stvorenim svijetom, s kojim smo na odre?eni na?in povezani svojim tijelom. Raskidanjem zajedni?tva s Bogom naru?en je tako?er na? skladni odnos s okolinom u kojoj smo pozvani ?ivjeti, tako da se vrt pretvorio u pustinju (usp. Post 3, 17-18). Grijeh vodi ?ovjeka do toga da se po?inje smatrati bogom svih stvorova, da se do?ivljava njihovim apsolutnim gospodarem i da ih ne koristi za onu svrhu koju je htio Stvoritelj, nego za vlastite interese, na ?tetu stvorova i drugih ljudi.

Kad se napusti Bo?ji zakon, zakon ljubavi, tada prevlada zakon ja?ega. Grijeh koji prebiva u ljudskome srcu (usp. Mk 7, 20-23) i o?ituje se kao pohlepnost i neobuzdana ?udnja za ?ivotom u obilju, nebrige za dobro drugih, a ?esto i za vlastito, vodi do izrabljivanja stvorenoga svijeta, osoba i okoli?a, uslijed one nezasitne pohlepe u kojoj se svaku ?elju smatra právom i koja prije ili kasnije uni?tava onoga kojim ovlada.

3. Ozdravljuju? a mo? pokajanja i opratanja

Stvorenom je svijetu, stoga, prijeko potrebna objava djece Bo?je, onih koji su postali ?novi stvor?. »Je li tko u Kristu, nov je stvor. Staro uminu, novo, gle, nastal!« (2 Kor 5, 17). Naime, zahvaljuju?i njihovu objavljenu i sam stvoreni svijet mo?e ?svetkovati Vazam?: otvoriti se, naime, novom nebu i novoj zemlji (usp. Otk 21, 1). A hod prema Uskrsu upravo nas poziva da obnovimo svoje kr??ansko lice i srce pokajanjem, obra?enjem i opratanjem kako bismo mogli u punini do?ivjeti bogatstvo milosti vazmenog otajstva.

Ta ??udnja?, to i??ekivanje svega stvorenoga ispunit ?e se o objavljenju sinova Bo?jih, to jest kad se kr??ani i svi ljudi sa svom odlu?no??u prepuste ?poro?ajnim bolima? koje sa sobom nosi obra?enje. Svekoliko je stvorenje pozvano, zajedno s nama, izbaviti se iz »robovanja pokvarljivosti da sudjeluje u slobodi i slavi djece Bo?je« (Rim 8, 21). Korizma je sakramentalni znak ovog obra?enja. Ona poziva kr??ane da dublje i konkretnije otjelovljuju vazmeno otajstvo u svom osobnom, obiteljskom i dru?tvenom ?ivotu, i to prije svega postom, molitvom i milostinjom.

Post nas u?i mijenjati na? stav prema drugima i svemu stvorenom. Moramo se kloniti napasti da ?pro?diremo? sve kako bi zadovoljili svoju nezasitnost i biti spremni trpjeti zbog ljubavi, koja mo?e ispuniti prazninu na?ih srca. Molitva nas u?i odricati se idolopoklonstva i samodostatnosti na?eg ega i priznati da trebamo Gospodina i njegovu milost. Davanjem milostinje izbjegavamo bezumno zgrtanje svega ?to nam padne pod ruku u iluzornom uvjerenju da mo?emo osigurati budu?nost koja nam ne pripada. I tako ?emo ponovno otkriti radost nauma koji Bog ima za stvorenje i za svakoga od nas, a to je da ljubimo Njega, na?u bra?u i sestre i ?itav svijet, i da u toj ljubavi prona?emo na?u pravu sre?u.

Draga bra?o i sestre, ?korizmeno? razdoblje od ?etrdeset dana koje je Sin Bo?ji proveo u pustinji stvaranja imalo je za cilj ponovno tu pustinju pretvoriti u onaj vrt zajedni?tva s Bogom koji je postojao prije isto?noga grijeha (usp. Mk 1, 12-13, Iz 51, 3). Neka na?a korizma ove godine bude putovanje tim istim putem, donose?i Kristovu nadu tako?er svemu stvorenom, kako bi se »oslobodi[lo] robovanja pokvarljivosti da sudjeluje u slobodi i slavi djece Bo?je« (Rim 8, 21). Ne dopustimo da to milosno vrijeme pro?e uzalud! Molimo Boga da nam pomogne krenuti na put istinskog obra?enja. Odbacimo svoju sebi?nost i zaokupljenost samima sobom i okrenimo se Isusovu Vazmu. Budimo blizu na?oj bra?i i sestrama u nevolji, dijele?i s njima na?a duhovna i materijalna dobra. Na taj na?in, konkretnim prihva?anjem Kristove pobjede nad grijehom i smr?u u svome ?ivotu, njezinu ?emo mo? preobrazbe i?aravati na sve stvoreno.

Iz Vatikana, 4 listopada 2018.,
Blagdan sv. Franje Asi?kog